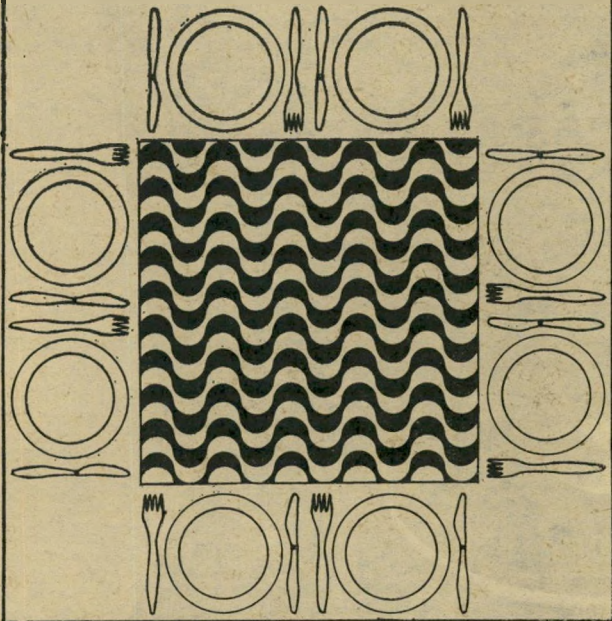

דן-ב-קיו: ארוחה מסביב לבריכה

מטעמי גריל על האש, במזנון חופשי,
מסביב לבריכה החדשה
במלון „דן“ תל-אביב,
לצלילי תזמורת ריקודים.
מה יותר מתאים לערבי הקיץ?
כל יום ג' משעה 7.30 בערב,

מלון דן תל-אביב

המחזמר המכואר שהבך ללהיט
קלינט ג'ין
מרוין איסטווד סיברג
המלכורים לזהב
PAINT YOUR WAGON

מגהרמה

2 הצגות ערב: 9:30-7

התייחסה לבעייה זו בשיטחיות, מתוך רצון לחשוף סנסציות.

רפאל בזומנפדה,

מנהל כפר-הנוער ניצנים

● כתב העולם הזה אכן ניסה לקבל את חגובת הגורמים המוסמכים על הי דברים שנאמרו לו, אולם נתקל בטרור, הכתב ביקר במוסד יומיים לפני יציאתם של התלמידים לחופשת-הקיץ. הוא לא ראה כל הכנות לשיפוצים כלליים. משה חבני וצוות מטפלים ומדריכים היפ"ג, במקביל להופעת הכתבה בדפוס, מיכתב אל מבקר-המדינה, ובו פירוט האשמותיו. הם כלפי רשויות הכפר. עם כל הכבוד למוסד ניצנים, אין כל ספק שיש בו חריגים נהליים — ולא נהליים — רבים.

אירינט עשה את מי?

נתיבה בן-יהודה טועה, אם היא חושבת (מדור מיכתבים, העולם הזה 2029), שי סיגנון העיברית-הרחובית שלה משופר מתוכנית-הרדיו רגע של עיברית, שהיא התקפה בשצף-קצף ברוטאלי. סיגנון בנוסח „הנבלות“, „אינערדינס“, „שימותו“, „דרעקאס“ וכו', והכל במיכתב אחד, מגעיל הרבה יותר מתוכניות ברדיו, הגרועות יותר מרגע של עיברית, שהגברת בן-יהודה כה הודעצה מתוכנה ומצורת הגשתה. הסיגנון הוא האדם, נתיבה! ומכישרון כמון — בתחום מסויים — הייתי מצפה להרבה יותר ממכתב בסיגנון „אירינט עשה איתך“, ואני עדיין מצפה. **אהוד אדינזרוב, ראשון-לציון**

הייד לגברת נתיבה בן-יהודה על מיכ-תבה „אירינט עשה אותך“, הצלחת ללמד אותי קללות אשר התוכנית רגע של עיברית לא העזה ללמד. אינני מבינה מה רצית להביע במיכתב, ואולי לא הצלחתי להבין מכיוון שלמדתי עיברית חדשה בסיגנון „נתיבה בן-יהודה“, או מכיוון שאני אידיוטיטת הי מאזינה לרגע של עיברית. אך בכל-זאת הצלחתי להבין, שברגע של עיברית לא מדברים נכון עיברית, וקוראים למאזינים אידיוטים. ובכן, החלטת להנך אותם קריינים בצורה של שפה חדשה. על כך מגיע לך כל הכבוד. **שימוחה שבו, באר-שבע**

מיכתבה של נתיבה בן-יהודה עורר בי שאט-נפש. גברת נכבדה, אם רצונך להעיר או לתקן משהו, גם אם את צודקת במאה אחוז, עשי זאת בצורה מכובדת. עצם השימוש בניבול-הפה, שהתבטא אצלך בקלילות כה רבות ובביטויים מעליבים, מראה כי את מנסה לעלות על גל עכור בתיקוה לשחק את „הגיועית“ ולירצור לך תדמית של בדרנית בעיני הקוראים. גבירתי, לא זאת הדרך! **אכנר שרף, צה"ל**

זככות שכר-לימוד ריאלו

כסטודנט ישראלי, ברצוני להביע את תמיכתי בהעלאת שכר-הלימוד לרמה שתתקרב להוצאות הריאליות על הסטודנט. המציאות באוניברסיטאות הינה פראדוקסלית. מצד אחד, נשמעת הטענה שאין

בידי הסטודנטים האמצעים לממן לימודיהם, ומאידך, אין כמעט סטודנט שאינו מגיע לקמפוס במכונית פרטית. במידה שהסטודנט הישראלי ניהן בתור שייה וכישרון המאפשרים לו ליהנות מרכונות, קונצרטים, הצגות וזאר סימפוני (החשך בעמוד 10)

מחדל חדש. המור יותר מבעבר. אשמח לקבל את תגובתו של אורי דן. **אבי דרורי, תל-אביב**

הסיפור נגע ללב

הכתבה „שלושה על הגיפ הדוהר“ („בי מדינה“, העולם הזה 2027), נגעה לליבי עד מאד. עלי-אף גילי הצעיר (16), ועלי-אף שאיני מבינה בנייני צבא ובחיר-מישפט. אני משתפת בצערם של בני מישפחת מדינה, ההורים ששכלו את בנם החייל כתוצאה מתאונת-דרכים טראגית, ואחיו, לדעתי צריך היה לחקור יותר טוב את שני החיילים שהיו איתו בומן התאונה. **ליאורה שחר, אשקלון**

מדיטציה ותהילים

בתור מדיטאי המתרגל מדיטציה זה שנה, אני חולק על דעתו של הרב שי-הביע, ברדיו, דיעה נגד עיסוק במדיטציה

מחשש „עבודה זרה“. במקום המדיטציה יעץ הרב לקרוא פירקי תנ"ך, מישנה או תלמוד.

עצה זו טובה לאמאנים מלידה, אך היא רק מצחיקה את האפיקורסים שהתיר ייאשו מהדת. השיטה המקובלת של הטרית שיקוצים וחרם על „הגויים הטמרים“, על „עובדי-אלילים“ ועל המדיטציה, בר וודאי שלא תרבה את הישראלים אל אלוהים. כי רדיפה דתית וכפייה דתית אינן תהליף לעשיית הישר בעיני ה'. לעומת זאת יכולני להרגיע את הרב הנכבד, שדווקא המדיטציה היא שקרובה אותי לאמונה באלוהים. עד כדי כך שטרדתי לשלף את ספר התנ"ך המאובק שלי מארון-הספרים, וללמוד את פרק א' בתהילים בעליפה — דבר שלא עשיתי מאז אולצתי ללמוד תנ"ך למען תעודת בית-הספר.

יאב נזע, חולון

מחאה מול מחאה

לכתבה „המוח הציוני לאן“ (העולם הזה 2027), על כפר-הנוער הציוני ניצנים, ברצוננו להעיר: כתב העיתון הזמן למוסד דנו במטרה זדונית, להשמיץ ולהכפיש — עליידי מר משה חבני — שהיטעה אותו בפרטים רבים.

מר חבני אינו, כפי שנכתב, מדריך חברתי, אלא הוא עבד בשנת-ניסיון כי מרכז-הדרכה הינוכי וחברתי. עליו היתה מוטלת האחריות לארגון, לתכנון ולפקח על כל הפעילויות החברתיות של הכפר, כך שכלל ההאשמות המפורשות בכתבה בר שטון זה, היו המחדל שלו. בגלל זה הוא פוטר מעבודתו. כדי לנקום במפטרתי, השי מיץ הג'ל את מוסדנו, והכתב נתן יד להשמצה זו בלי להיכנס לבירור עם הי גורמים המוסמכים של הכפר על אמיתות הדברים.

הכתב ביקר במוסד אחרי שרוב התנ"י כיום יצאו לחופשת-קיץ, ובעת ההכנה לשיפוצים הכלליים שאנו מבעצים כל חופי-שתי-קיי, לפני התחלת שנת-הלימודים. מוסדנו החינוכי, הקיים זה 28 שנים, תרם ותורם את חלקו בחינוך נוער עולה, ונוער במצוקה, כמיטב יכולתו, ואף מגיע ליד הישגים חינוכיים בגלל סף-הסבלנות הגבוה של מוסדנו כלפי החניכים, ועל כך יעידו אלפי הבוגרים שסיימו את הכשרתם במוסדנו, והם מעורים בכל רבדי החברה היוצאת במדינתנו. אין אנו חושבים שעיתון כה נכבד כמו עיתונכם צריך לתת יד לאנשים ממורי מרים להשמיץ מקום-חינוך זה, הממלא נאמנה את תפקידו. חינוך הנוער במצוקה הוא בעייה די נכבדה. הכתבה האמורה